

studenten te zijn, en vroegen hen iets te betalen om met mij wat te praten, zij staken in een pikfijn pak met zijde hemd en prachtige das, dit boezemde mij weinig vertrouwen in, daar ik teveel met politiek vervolgde mensen was omgegaan, die steeds armoedig en ugehongerd voorkwamen, wat hier het geval niet was. Als beproefde militair gaf ik een ontweikend antwoord, onder voorwendsel dat wij met niemand buiten onze groep mochten praten, buiten het strikt nodige. Zij beweerden dat er bij hun geen gevaar bestond en wezen op S.S.mannen die gevaarlijk waren. De list om mij aan het praten te brengen lukte niet en ik verschalkte die heren met te zeggen " Ziedaar onze fuhrer" de autogeleider G.M. die aankwam, waarop ik het bierhuis "Lowenbrauw" binnentrad. Twee uur later in de stad was ik achteraan in de groep en waren die heerschappen terug op mijn hielen, om mij van dit gezelschap te ontmaken verwees ik hen tot de autobegleider G.M. . ~~Wat ik te zien kreeg in Nurenberg~~

De stad was opzettelijk overbevlagt, aan elk huis tientallen vaandels van in de keldergaten, deuren en vensters , tot in de dakens, slingers en triomfbogen over de straten. Zo was het, gans Duitsland door, oogverblindende historische propaganda met hakenkruisen, wat de pracht der gebouwen ontsierde en een karnavalstemming bracht. Te Nurenberg, waar wij het avondmaal bezigden, kwamen bruinhemden met hakenkruisarmband binnen met een jonge dame vooraf geflankeerd door S.S.mannen in donkergrijs soldatenpak. De Duitse vrouw droeg een plakaat op de borst "Verloofd met een joods zwijn", zij werd bespot, voortgeduwd en uitgelachen door de menigte. Ik had moeite mijn afkeuring te bedwingen.. tot wat zou het helpen tussen die mensenjagers....Zij leurd met de martelares van de eene hôtel naar het andere. Mijn afkeurende houding was opgemerkt tussen mijn reisgenoten.(de fotos verschenen in " Le Soir" enkele dagen na ik in België terug was, ~~dat~~ de duitse vrouw geflankeerd door S.S.mannen.)

Op straat wanneer groepen hakenkruisdragers ~~netuurlijk~~ met muziek voorbijkwamen om adepten te ronselen, moesten de toeschouwers het h ofd ontbloten, (doch bijna niemand droeg een hoofddekse) en de arm strak vooruitsteken, sommige die dat niet deden, werden in de rangen gesleurd, vandaar dat er burgers tussen die bruinhemden met geweld moesten marcheren. Als wij van de ene stad naar de andere reden, soms in grote afstanden, bemerkten wij groepjes van twee drie man, op afstanden van 50 tot 100 meter, dat waren marchoeffeningen. In 't voorbijrijden heb ik ook kampen gezien, waar men met handgranaten oefende onder de bruinhemden. Gedurende onze reis door Duitsland en Oostenrijk heb ik vele tekens gezien van sympathie met het nazi-regime onder de reisgenoten. Het heeft mij niet weerhouden deze te bekampen voor het verder onheil dat deze geniepige propaganda later over de wereld zou brengen. Tal van vlamingen zijn bezweken maar zeker niet minder walen, onder de rexistische propaganda, dat steeds op de politieke bonzen hun gal uitspuwde, terwijl zij zelve algehele dwangmethodes inrichten om op de massa te teren en er willoze mensen zonder geweten van te maken.